...stavili Šentjurčanom ob ...ujavi tamburašev z ...ega.

...REJEMNA SOBA ZA RIFNIK

...stično društvo v Šent... se je odločilo, da bo... ...ri enem izmed kmetov ...ini Rifnika uredili spre... ...o sobo za obiskovalce ... Ti se bodo lahko v prostoru primerno ...ali oziroma osvežili.

...STOJANKA BREZ ELEKTRIKE

...ni planinskega društva ...ntjurju so s prostovolj... ...delom uredili svojo po... ...ko na Resevni. Njiho... ...pori so v glavnem uspe... ...e postojanka še nima ...trike, društvo pa nima ...lj denarja. Kljub pri... ...ni turistični točki posto... ...a morda prav zato osta... ...rez obiskovalcev.

HRASTNIK

...EDLOG HRASTNI...ŠKIH BORCEV

...ni največje krajevne or...acije Zveze združenj ...v NOV terena Spodnji ...nik so se na svoji let...nferenci pridružili pred... ...novogoriških borcev, naj ...h 50-letnici KPJ podelili ...edniku Titu red za mir ...najvišje priznanje jugoslo...ih narodov. Svoj pred...o posredovali občinski ...h združenj borcev Hra... ...z željo, da bi o njem razpravljali in ga potrdili vsi nekdanji udeleženci NOV v Hrastniku. Predlog nekdanjih udeležencev NOV te hrastniške krajevne organizacije je naletel v Hrastniku na veliko pritrjevanje in odobravanje med vsemi delovnimi ljudmi in občani.

PRIZNANJE ZNANEMU KOMUNISTU

Pred kratkim so preživeli borci v Spodnjem Hrastniku podelili priznanje enemu najstarejših predvojnih komunistov in prvoborcu — Jožetu Jeriču-Mihi. S tem so se borci tega terena oddolžili priznanemu komunistu in partizanu, ki je tudi po vojni opravljal vrsto odgovornih družbenopolitičnih dolžnosti, predvsem pa skrbel za obvarovanje tradicij narodnoosvobodilne borbe med hrastniško mladino. Miha Jerič še dandanašnje čase rad obiskuje mladinske konference in sestanke in s svojo prijazno, tovariško besedo bodri mladi rod, bodisi pri učenju ali v aktivnem družbenopolitičnem življenju.

VEČER SLOVENSKE UMETNIŠKE BESEDE

8. februar-slovenski kulturni praznik so v tej zasavski občini najbolj slovesno počastili v obeh vzgojno-izobraževalnih ustanovah, kjer so učenci in dijaki pripravili nekaj vzornih nastopov in proslav. Odrasli pa so imeli priložnost sodelovati na večeru slovenske umetniške besede, v prostorih kluba »Svobode I« — — Hrastnik. Tamkaj so nastopili: Marička Žnidaršič, Anton Ingolič in Milan Guček. Poslušalcem so posredovali nekaj svojih in brali dela drugih slovenskih pisateljev in pesnikov. Prireditev je pripravila Prešernova družba iz Ljubljane in je lepo uspela.

-s-

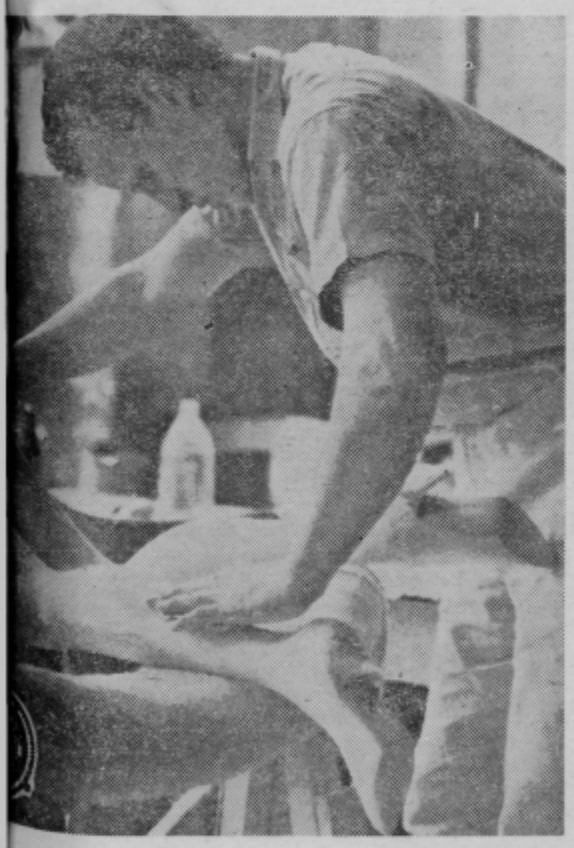

...linskega postopka ...rišlo na dan še ne... ...va, v kateri so za... ...ciplinske komisije, ...rnavala, je odkrila, ...e komisije praktič... ...lnika o medseboj... ...koraj nihče ni ve... ...ice obtoženca v di... ...u in da bo zadeva ...predsednik disci... ...moral pred poroto ...ka ne pozna!

...e, da se je delavec ...rez razloga . . .

VITANJE

»PREVARA« KROŽI

Prizadevni čalni prosvetnega društva iz Vitanja, ki so pred mesecem dni naštudirali dramo »Prevara« — pisali smo že, da je delo režirala kmetica Karlina Rošer iz Rakovca — so te dni že odšli na prva gostovanja. Tako so minulo nedeljo igrali v Domu, kjer so jih prebivalci prijazno sprejeli. V načrtu pa imajo še nekaj gostovanj. Seveda jih bodo morali opraviti kmalu, kajti s prvo pomladjo bo tudi za vitanjske igralce konec kulturno-prosvetnega udejstvovanja, saj se bodo začela prva pomladanska kmečka opravila.

KONJICE

USTNI ČASOPIS

Prejšnjo nedeljo je bil v Slov. Konicah ustni časopis, ki sta ga pripravila uredništvo Kmečkega glasa in vodstvo kmetijske zadruge. Udeleženci so se med drugim pogovarjali tudi o možnostih nadaljnjega sodelovanja med kmetijsko zadrugo in kmetijskimi proizvajalci.

F. B.

MLADINSKI DOM KONČNO ODPRT

Prejšnji teden so v Slov. Konjicah končno odprli mladinski dom, ki ga je mladina tako težko pričakovala. Sredstva za adaptacijo zgradbe so v glavnem prispevali kmetijski kombinat »Konus« in stanovanjsko podjetje, svoje pa je primaknila tudi občinska skupščina. Ob otvoritvi doma je bil v dvorani mladinskega doma tudi že košarkaški turnir, vodstvo mladinske organizacije pa pripravlja program vseh prireditev za daljše časovno obdobje.

F. B.

LEPO PRAZNOVANJE

V počastitev občinskega praznika Slovenske Konjice je bilo v občinskem središču več pomembnih prireditev. V sredo, 12. februarja se je najprej sestala na slavnostni seji občinska skupščina. Ob tej priložnosti je bil tudi lep kulturni spored. Kot je v Slov. Konjicah že običaj, so tudi letos na sam praznik odprli razstavo v avli kulturnega doma. Medtem ko je lani razstavljal Joža Horvat — Jaki, so letos povabili v goste Tinco Stegovec, ki se je predstavila z grafičnimi deli, in Teodoro Novšak, ki je razstavila svoje plastike. Tudi filatelistično društvo Slov. Konjice, ki sodi med najuspešnejše v Sloveniji, je pripravilo razstavo. Zvečer pa je bil v kinodvorani v Slov. Konjicah še nastop akademske skupine France Marolt iz Ljubljane.

VELENJE

ANGAŽIRANOST MLADIH

V Velenju je bila te dni prva konferenca občinske organizacije ZMS. Mladi so se zlasti pomenili o problemih, ki jih pač najbolj tarejo, to je o reorganizaciji v ZMS, o angažiranosti mladih v samoupravnih odnosih, nadalje o pravilnem vrednotenju aktivnosti mladine na vseh področjih in o sprejemanju mladih v ZKS. Ugotovili so, da bi bilo potrebno poleg mladine, ki že deluje v dveh aktivih mladih komunistov, pritegniti v vrste ZK še več mladincev in mladink.

A. D.

PLOŠČA TEDNA V KLUBU

V mladinskem klubu v Velenju imajo zelo razgibano klubsko dejavnost. Tu so poleg plesov, predavanj in filmov vsak teden še nekakšni klubski večeri pod imenom »Plošča tedna«. Sem prihajajo vsi mladi, ki jih navdušuje pop glasba. Mnogi prinesejo s seboj ploščo pevca ali ansambla, ki mu je najbolj všeč in potem skupaj izbirajo ploščo, ki je priljubljena večini. To je prav gotovo zanimiva oblika dejavnosti mladih in je vredna posnemanja.

A. DOLEJŠI.

OBČINSKI SAMOPRISPEVEK

V velenjski občini so prišli na dan s predlogom o uvedbi samoprispevka v vsej občini in sicer za nekatere negospodarske investicije tj. na področju šolstva in komunikacij. Kljub temu, da je bilo zadnja leta na teh področjih precej storjenega, so nekatere naloge še odprte. Celotna vrednost predvidenih del za 6-letno obdobje, za kolikor bi občani plačevali samoprispevek, znaša 1,8 milijarde starih dinarjev. S samoprispevkom bi naj zbrali 880 milijonov S din. Obstaja predlog, da bi letos jeseni v občini razpisali o tem referendum. Odločitev bo torej izključno v rokah občanov.

K.

PETER KOTNIK

Pokojni Kotnik Peter se je rodil 26. 6. 1899 v Skomarju na Pohorju, kot sin skromne napredne delavske družine, kjer je bilo 5 otrok. Ker je bila družina socialno šibka, se je Peter že zgodaj odločil za delo v industriji in prišel pred 50 leti v Celje, ter se prvič zaposlil v tovarni Emajlirane posode, kasneje je služboval v železnini Jagodič, nato v Ljudski posojilnici, Narodni banki in Kreditni banki, podružnici za kmetijstvo Celje, odkoder se je meseca maja 1968 dokončno poslovil od pogodbenega delovnega razmerja in si začel iskati zdravje v celjski bolnici in kasneje na Onkološkem institutu v Ljubljani, kjer je bil operiran, a žal brez okrevanja in je dne 29. I. 1969 podlegel zahrbtni bolezni.

Celjani so svojega dolgoletnega občana dne 31. januarja 1969 pospremili z ogromno udeležbo na njegovi zadnji poti izpred hiše žalosti v Kolškovi št. 2, na mestno pokopališče v Celje, njegov grob pa so z venci in cvetjem zasuli gomilo prav na isti dan, ko se je pred 40 leti poročil s svojo zvesto zakonsko družico, ki mu je dala 3 sinove in eno hčerko. Vse otroke je oskrbel s poklicem kvalificiranih delavcev, ki so ponos njegovega osebnega zgleda, katerega je užival v Celju.

Člani njegovega kolektiva so ob krsti postavili častno, ob odprtem grobu pa se je v imenu kolektiva od njega poslovil tov. Gedličkа Ivan,

ki je orisal lik pokojnega, vsem svojcem, znancem in prijateljem pa izrekel svoje sožalje.

MALA ANKETA

Na drugi strani okenca

V svojem življenju prihajamo v stik z najrazličnejšimi ljudmi, ki nam predstavljajo le sobesednika, takšnega bežnega, ali pa človeka, ki pač mora biti tam, kjer so ga postavili, za to, da bo vse normalno in urejeno. Mislimo, da tako gledamo tudi na vse tiste, ki so »na drugi strani okenca«, blagajnike v trgovinah, raznih poslovalnicah, pač povsod tam, kjer mora biti. Pridemo slabe ali dobre volje, oni so vljudni, ker je pač takšna dolžnost — da zadovoljijo potrošnika. Le redko pa gledamo na njih in na njihove težave ter jih včasih tudi kritiziramo — še posebej, če se kdo zmoti. In kaj mislijo oni o nas — potrošnikih, saj nas vidijo vsak dan?

FRANJA PLANKO, samopostrežba Center: »Preveč lahko naše delo prav gotovo ni. Potrošniki so različni: nekateri dobri, drugi sitni, vsekakor pa prevladujejo prvi. Lahko rečem, da so nekateri rahlo prevzetni, namreč, radi bi imeli zavite celo konzervne škatle. Najteže je, če se zmotiš — saj kdor dela greši — ker sprejmejo nekateri to z nerazumevanjem, kot namerno napako.«

STEFKA MARKOŠEK, železniška postaja Celje: »Naše delo je razmeroma težko, saj imamo opravka z ljudmi, ki so včasih zelo neuvidevni. S tistimi, ki pridejo dobre volje ali so vsaj vljudni je lahko biti prijazen, če pa pride kdo slabo razpoložen, postaneš tudi ti nevljuden. Hudo je, kadar te kdo eno in isto stvar vpraša trikrat, čeprav si mu že prvič odgovoril, pa ne verjame.«

ANICA PETRIN, celjsko kinopodjetje: »Naši odjemalci so v glavnem zelo dobri, posebno stalni kinoobiskovalci. Res je, da so včasih pred okencem dolge vrste, vendar tedaj ostanem mirna in prodajam vstopnice kot običajno. Ni moč pomagati. Razumljivo, da so nekateri tudi posiljeni in rinejo naprej. Da se jih rešiš, jim čimprej ustrežeš.«

MARINKA ZAJC, Elektro-Tehnomercator: »Potrošnik lahko pride v trgovino slabe volje in potem vse slabše vidi kot je v resnici. Mislim, da ni mogoče za vse kriviti blagajničarke, če se kaj zatakne. Zelo malo je takšnih, ki bi lahko rekel, da so stranke slabe. Naša trgovina ima v redu potrošnike. Nekoč mi je dala neka ženska 5.000 SD preveč, jasno, da sem ji vrnila. Hvaležnosti ni bilo ne konca ne kraja.«

LEOPOLD GRABNAR, Vesna-Moda: »Potrošniki so različni. Eni so potrpežljivi, drugi nervozni. Najhuje je v mesecih kot december ali pred drugimi prazniki. Mnogi so, ki hočejo biti na vsak način prvi. Blagajništvo je težka služba, posebno zaradi občasnih navalov, ki zahtevajo polno koncentracijo. Le malo je takšnih potrošnikov, ki se zmotijo pri plačevanju.«

Odgovori so takšni, kot smo pričakovali. Mnogi izmed nas smo se že razburili pred blagajniškim okencem in nismo priznali, da smo za marsikaj sami krivi, temveč smo premnogokrat le preradi obtoževali tistega, ki pač nam je bil tedaj najbližji. Vsakdo ima svoje težave, prav je, da če mislimo na svoje, mislimo na to, da jih imajo tudi drugi. Izognili se bomo marsikateremu prepirčku.

S. M. — T. V.